

man ikke tillader den Jagtberettigede i den Have eller Gaard, som en Anden har i Brug, at benytte den Net, han har, til at nedfælde Mynder. — Angaaende § 11 har jeg allerede i Almindelighed udtalt mig, og jeg har derfor kun at tilføje Lidet til, hvad jeg allerede har sagt derom. Det, som jeg har at bemærke, er den Tidbestemmelse, som Udvalget er bleven enig om at fastsætte for Fredning ikke blot af det egentlig jagtbare Vildt, men ogsaa af de saakaldte nyttige Dyr. Udvalget er blevet enig om at opstille den almindelige Regel, at alt Vildt, der ikke her i Loven bliver erklæret for at være fredløst eller ikke at skulle fredes til nogen Tid af Aaret, bør være fredet i Tidrummet fra 1ste Februar til 12te September. Med Hensyn til den 12te September maa jeg gjøre opmærksom paa, at det andet Thing har vedtaget den 1ste September som Begyndelse for Jagttiden, og jeg tror, at det er en Bestemmelse, som der i det andet Thing sættes særlig Pris paa, og efter den Conference, vi have haft med den høitærede Indenrigsminister, tror jeg ogsaa, at han lægger Bægt paa, at man her kunde komme til den 1ste September. Imidlertid har der i Udvalget gjort sig stærke Stemmer gjældende for at gjøre Fredningstiden endnu længere, og at gaa endnu videre, ialfald for endel af det fredede Vildts Bedkommende, idet flere Udvalgsmedlemmer vilde gaa mindst indtil den 1ste Oktober; andre Udvalgsmedlemmer fastholde derimod den 1ste September, og da det dog maatte erkjendes at være uheldigt, om man fik flere forskellige Fredningstider, saanedes disse modstaaende Ansøelser tilsidst om at blive staaende ved den nu gjældende Bestemmelse, nemlig den 12te September. Den 12te September har ogsaa det, der tjener til dens anbefaling, at det saa at sige er gaaet over i den almindelige Bevidsthed, at den 12te September kan man tage Bøssen paa Rakken og gaa paa Jagt, og naar man saa tillige, hvis dette bliver Lov, veed, at Alt, hvad der forekommer, er jagtbart, saa er der vundet en stor Klarhed for alle dem, der udøve Jagten, medens man derimod, hvis man, som vedtaget i Landstinget, fik flere forskellige Fredningstider, en til den 1ste September, en anden

hele Aaret rundt, og hvis man endvidere, som der var Stemning for i Udvalget, for noget Vildts Bedkommende maatte skulde komme til at sætte en tredje Fredningstid — nemlig til 1ste Oktober — da vilde man faa en saadan Mangfoldighed af Fredningstider, at det vilde være meget vanskeligt for de paagjældende Føgere at vide, hvad der til enhver given Tid var tilladt at fælde og hvad ikke. Jeg tror derfor, at den Overenskomst, som er sluttet i Udvalget, egner sig til at blive vedtagen ogsaa af det øverste Thing; thi derved forsoner man de modstaaende Ansøelser, som vistnok ogsaa her i Thinget vilde være tilfælde om, hvorvidt man skal gaa med Hensyn til Fredningstiden. Jeg har allerede omtalt, at Svømmefugleklassen burde være undtagen fra Fredning og altsaa være jagtbar hele Aaret rundt. Det har været Gjenstand for Tvivl i Udvalget, om man ikke kunde gaa noget videre i den Retning og navnlig tage Sumpfuglene med. Disse udgjøre nemlig ogsaa en Klasse Fugle, som fremtræde med tydelige Kjendemerker, saa det vilde ikke være vanskeligt for Befolkningen at vide, hvad en Sumpfugl er. En saadan er jo nemlig, som de Herrer velbekjendt, kjendelig ved de lange Ben og det lange Næb; det er Kjendemerker, som ikke ere vanskelige at fæste Hukommelsen paa, men man har dog foreløbig opgivet Tanken derom, da der i Udvalget gjorde sig flere Stemmer gjældende for, at der netop blandt Sumpfuglene findes et ikke ringe Antal for Agerbruget meget nyttige Fugle, som man ikke burde gjøre jagtfri hele Aaret rundt; og selv disse for Agerbruget nyttige Fugle, hørende til Sumpfugleklassen, vil det jo derhos efter Udvalgets Forslag være muligt at jage efter den 12te September, hvormed Udvalget i alt Sald foreløbig har troet at kunne berolige sig. Naar det i Henhold til Bestemmelsen i § 2 er tilladt hele Aaret rundt at dræbe Rovfugle, saa maa her, i Henhold til, hvad der er vedtaget i det andet Thing og vistnok ogsaa maa erkjendes for at være rigtigt, gjøres en Undtagelse med Musevaager og Ugler; og naar endelig, som jeg allerede har bemærket, alle Svømmefugle ere gjorte jagtbare hele Aaret rundt, saa har Udvalget ment, at ogsaa